

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně: **Žilovská zemědělská a.s.**
sídlem Žilov 36, 330 11 Třemošná
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Vopičkou
sídlem Harantova 511/14, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Plzni**
sídlem Radobyčická 2465/12, 301 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2021, č. j. ZKI PL-O-11/320/2021-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

- 1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2021, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ZKI PL-O-11/320/2021-7 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil v bodech výroku I. a II. rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Plzeň - sever (dále jen „*prvoinstanční orgán*“) ze dne 13. 2. 2020, č. j. OR-281/2020-407, jímž pod bodem I. výroku nebylo vyhověno nesouhlasu žalobkyně s provedením opravy chyby oznámené dopisem ze dne 24. 2. 2020, ve výroku pod bodem II. bylo rozhodnuto o ponechání evidence předmětných pozemků v k. ú. Nekmír v souboru popisných informací (dále jen SPI) beze změn s evidovaným duplicitním zápisem vlastnictví na nově založených listech vlastnictví (dále jen LV) účastníků řízení a ve výroku pod bodem III. bylo rozhodnuto, že v souboru geodetických informací (dále jen SGI) v k.ú. Nekmír zůstanou pozemky katastru nemovitostí (dále jen KN) parcelní číslo (dále jen pp.č.) Xa, Xb, Xc, Xd, Xe, Xf, Xg, Xh, Xch, Xi, Xj, Xk zakresleny podle neměřického záznamu č. 565 a pp.č. Xl podle neměřického záznamu č. 570.

2. Žalovaný dále změnil napadené rozhodnutí v bodu výroku III. tak, že v souboru geodetických informací v k.ú. Nekmír zůstanou pozemky pp.č. Xa, Xb, Xc, Xd, Xe, Xf, Xg, Xch, Xi, Xj a Xk zakresleny podle neměřického záznamu č. 565, a pp.č. Xh a Xl podle neměřického záznamu č. 570.

II.

Žaloba

3. Žalobkyně má za to, že napadeným rozhodnutím, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují její práva nebo povinnosti, byla přímo zkrácena na svých právech a to konkrétně na svém vlastnickém právu k pozemkům p.č. Xm a p.č. Xn v k.ú. Nekmír (dříve označené v pozemkovém katastru jako PK Xo a PK Xp v k.ú. Nekmír), neboť z těchto pozemků jsou napadeným rozhodnutím neoprávněně a nezákonně odděleny části pozemků označené jako p.č. Xh a p.č. Xl v k.ú. Nekmír a je k nim zapsáno duplicitní vlastnické právo pro jinou osobu.
4. Napadeným rozhodnutím usiluje ZKI v návaznosti na rozhodnutí Katastrálního pracoviště Plzeň – sever (dále jako „KP P-S“) o zápis duplicitního vlastnictví žalobkyně a Plzeňského kraje, IČ 70890366 k pozemkům označeným v současnosti jako p.č. Xh a p.č. Xl v k.ú. Nekmír. Dle žalobkyně jde o zcela nesprávnou a nezákonnou konstrukci o duplicitním vlastnictví různých osob a nezákonný postup ZKI.
5. Důvodem pro existenci duplicitního vlastnictví žalobkyně a Plzeňského kraje, IČ 70890366, k pozemkům p.č. Xh a p.č. Xl v k.ú. Nekmír, mají být rozdílné nabývací tituly těchto osob, k rozdílným pozemkům, jejichž části se ovšem dle ZKI překrývají a tyto překrývající se části jsou vymezeny a označovány nyní jako p.č. Xh a p.č. Xl v k.ú. Nekmír.
6. V případě žalobkyně je nabývacím titulem k pozemku p.č. Xh v k.ú. Nekmír kupní smlouva o převodu nemovitostí ze dne 30.9.2013, uzavřená mezi ní a R. B., na základě které nabyla žalobkyně pozemek vedený dříve v pozemkovém katastru jako parcelu PK Xo v k.ú. Nekmír. Parcela PK Xo je po následné digitalizaci vedena jako parcela p.č. Xm a současně jako pozemek p.č. Xh s duplicitním vlastnictvím.
7. Nabývacím titulem žalobkyně k pozemku p.č. Xl v k.ú. Nekmír je kupní smlouva o převodu nemovitostí ze dne 30.6.2008, uzavřená mezi ní aj. K., na základě které nabyla žalobkyně pozemek vedený dříve v pozemkovém katastru jako parcelu PK Xp v k.ú.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Nekmír. Parcela PK Xp je po následné digitalizaci vedena jako parcela p.č. Xn a současně jako pozemek p.č. Xl s duplicitním vlastnictvím.

8. V případě Plzeňského kraje je nabývacím titulem k pozemkům p.č. Xh a Xl v k.ú. Nekmír smlouva o bezúplatném převodu nemovitostí č. UZSVMP/1052/2010-HMSU ze dne 28. 5. 2010, uzavřená mezi Plzeňským krajem a Českou republikou – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Předmětem této smlouvy byl bezúplatný převod parcely pozemkového katastru – tedy pozemku před digitalizací, označeného jako PK Xq v k.ú. Nekmír. Nyní po digitalizaci označovaného jako pozemek p.č. Xa v k.ú. Nekmír.
9. Žalobkyně namítá, že na základě těchto nabývacích titulů nemohlo a nemůže dojít ke vzniku duplicitního vlastnictví k pozemkům p.č. Xh a p.č. Xl v k.ú. Nekmír, protože nabývací tituly se týkají samostatných parcel dřívějšího pozemkového katastru, které spolu sousedily, navazovaly na sebe, ale v žádném případě se nepřekrývaly. V případě parcel PK Xo a Xp se jedná o zemědělskou půdu sousedící s tělesem pozemní komunikace, která se nacházela a nachází na parcele PK Xq, označované v současnosti jako p.č. Xa. Uvedené parcely jsou takto vymezeny historicky již mnoho desetiletí. Reálně situace na místě samém odpovídá stavu, který tam existoval již v první polovině v 19. století.
10. K překryvu dotčených parcel PK Xq a PK Xo a PK Xp nedocházelo v žádné ze starších pozemkových evidencí, ať již se jedná o mapy evidence nemovitostí z 60. až 80. let 20. století, starší pozemkový katastr platný od roku 1926, používaný do roku 1956, či ještě starší stabilní katastr vyhotovený v první polovině 19. století v předlitavské části Rakouského císařství. Z map stabilního katastru i map pozemkového katastru vyplývá jasná hranice mezi uvedenými pozemky. Pozemek PK Xq byl vždy omezen toliko na těleso pozemní komunikace. S tou potom sousedí pozemky PK Xo a PK Xp, dříve spolu s dalšími pozemky sloučené do jednoho pozemku č. Xr. I v pozdější mapě pozemkového katastru platné od roku 1926 je parcela PK Xq oddělena od pozemků PK Xo a PK Xp. Z mapových podkladů jednoznačně vyplývá, že parcela PK Xq byla vždy omezena pouze na těleso pozemní komunikace a s parcelami PK Xo a PK Xp se nikdy nepřekrývala.
11. Žalobkyně předkládá jako přílohu k důkazu kopii mapy pozemkového katastru poskytnutou příslušným katastrálním pracovištěm a dále kopii originální mapy stabilního katastru z 19. století. Z nich jsou shora uvedené hranice dotčených parcel jasně zřetelné.
12. Je zřejmé, že pokud byly respektovány tehdejší zápisy v katastru nemovitostí, pak převodem vlastnictví k parcelám PK Xq a PK Xo a PK Xp nemohlo dojít k překrytí těchto parcel a tedy ani ke vzniku duplicitního vlastnictví k částem těchto pozemků. V rozhodné době ani nemohlo dojít k převodu jiných pozemků než parcel PK Xq a PK Xo a PK Xp, neboť žádné jiné parcely nebyly v katastru nemovitostí evidovány a nemohly ani být předmětem převodu.
13. Jak sám ZKI uvádí, ke vzniku parcely p.č. Xa došlo teprve až v rámci řízení sp. zn. Z-2224/2018-407 v roce 2018 rozdělením původní parcely PK Xq. Současně pak uvádí, že parcela p.č. Xa byla již před obnovou katastrálního operátu jeho digitalizací zobrazena v platné analogové katastrální mapě v souřadnicovém systému S-JSTK v dekadickém měřítku 1:2000, vzniklé na základě technicko-hospodářského mapování v 70. letech 20. století. Z této skutečnosti vyvozuje ZKI zásadní skutečnost a to odlišné zobrazení pozemku p.č. Xa v katastrální mapě oproti původní parcele PK Xq a z toho plynoucí překryv pozemku p.č. Xa s pozemky PK Xo a PK Xp, nyní označovanými p.č. Xm a p.č. Xn. Nutno ovšem poznamenat, že v předmětném řízení není součástí spisu žádný mapový podklad - kopie

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

analogové katastrální mapy, například z technickohospodářského mapování, ve které by byla parcela p.č. Xa vymezena, ani žádný jiný listinný doklad o tom, jak údajně měla být parcela p.č. Xa vymezena. Součástí spis ani nejsou dokumenty z uvedeného řízení sp. zn. Z-2224/2018-407. Z veřejně dostupných archivních dat zeměměřičského úřadu ani nevyplývá, že by pro referovanou oblast byl výsledek technickohospodářského mapování z 70. let 20. století dostupný. Dle žalobkyně nemohla parcela p.č. Xa před rokem 2018 platně existovat, jestliže ZKI sám uvádí, že vznikla až v roce 2018 a nemohla tak ani být předmětem převodu vlastnictví v roce 2010.

14. Součástí podkladů v této věci ani není žádný nabývací titul Plzeňského kraje k jinému pozemku než-li parcele PK Xq. Nebylo možné, aby byl na Plzeňský kraj převeden pozemek p. č. Xa, neboť takový pozemek v dané době nebyl předmětem evidence v katastru nemovitostí, viz. ust. § 5 odst. 1 písm. a) zák. č. 344/1992 Sb., katastrální zákon. S ohledem na nabývací tituly žalobkyně tak nemohlo a nemůže dojít k překrytí pozemků pozemkového katastru PK Xq s pozemky PK Xo a Xp ve vlastnictví žalobkyně a tím ke vzniku parcel s duplicitním vlastnictvím. Plzeňskému kraji nesvědčí žádný nabývací titul k pozemkům ve vlastnictví žalobkyně ani žádný nabývací titul k pozemkům v duplicitním vlastnictví. Pakliže byly katastrálními úřady respektovány dosavadní zápisy v katastru nemovitostí a mapové podklady, nemohlo dojít při digitalizaci katastrálních map k překrytí parcely p.č. Xa s parcelami ve vlastnictví žalobkyně a ke vzniku „nových pozemků“ s duplicitním vlastnictvím.
15. V této souvislosti žalobkyně poukazuje také na výměru dotčených pozemků. Žalobkyně nabyla v roce 2008 pozemek PK Xp o výměře 2.840 m². Tato výměra pak přesně odpovídá součtu výměry pozemku p.č. Xn o výměře 2.734 m² a pozemku s duplicitním vlastnictvím p.č. Xl o výměře 106 m². V případě parcely PK Xo není výměra v kupní smlouvě uvedena.
16. Pakliže mělo dle ZKI dojít ke vzniku duplicitního vlastnictví k pozemkům v rámci digitalizace katastrálních map a správnost vymezení pozemků p.č. Xa a pozemků s duplicitním vlastnictvím p.č. Xh a p.č. Xl staví na provedených geometrických a polohových určení – neměřičských záznamech (GPU) č. 565 a č. 570, je takový závěr postaven na nezákonných podkladech.
17. GPU č. 565 a č. 570 jsou v rozporu s ust. § 7 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., které odkazuje na přílohu 15 uvedené vyhlášky. Uvedená vyhláška stanoví pravidla pro provádění digitalizace mapových podkladů a stanoví současně mezní odchylky pro určování pozic lomových bodů hranic pozemků. Vyhláška reflektuje různorodou kvalitu mapových podkladů a podle jejich kvality stanoví mezní odchylky. V posuzované věci jsou mapové podklady – mapy pozemkového katastru, hodnoceny jako nejhorší možné, tedy jako kategorie 8. To v souladu s přílohou 15 zmíněné vyhlášky dovoluje umístit v digitální katastrální mapě lomový bod hranice pozemku až +/- 2 metry od lomového bodu v původní nedigitální katastrální mapě.
18. Z porovnání vzdáleností lomových bodů v neměřičském záznamu č. 570 (porovnání je součástí spisu a bylo vyhotoveno KP P-S) je zřejmé, že došlo k překročení mezních odchylek stanovených vyhláškou o 2,43 až 4,68 metrů. Zjednodušeně řečeno, při digitalizaci katastrální mapy mohly být body hranic pozemků umístěny v toleranci +/- 2 metrů od bodů hranic v původní nedigitální katastrální mapě, ale katastrální úřad je umístil o dalších 2,43 až 4,68 metrů dále. Fakticky tak zvětšil pozemek p.č. Xa nejen o právními předpisy přípustnou odchylku, ale o další metry. Hranice pozemku p.č. Xa se tak vůči

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pozemkům žalobkyně a na jejich úkor zvětšila o dalších 2,43 až 4,68 metrů

19. Vymezení parcely p.č. Xa je tak provedeno v rozporu s ust. § 7 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., a je z tohoto důvodu nezákonné. Žalobkyně na tento rozpor s právními předpisy poukazovala, ale žalovaný její námitky nijak nereflektoval a dle názoru žalobkyně se s nimi ani nevypořádal. Žalobkyně ustáleně namítá, že v důsledku tohoto nezákonného vymezení parcely p.č. Xa nemůže dojít ke vzniku duplicitního vlastnictví k pozemkům p.č. Xh a p.č. Xl způsobem a v rozsahu, jak jej ZKI prosazuje v napadeném rozhodnutí a jak jej prosazuje KP P-S v předchozích rozhodnutích. Pozemky p.č. Xh a p.č. Xl jsou totiž vymezeny mimo zákonem stanovené odchylky. Velmi prostě řečeno, jsou pozemky p.č. Xh a p.č. Xl větší než dle uvedené vyhlášky mohou být.
20. Vymezení pozemků také nebere ohled na dosavadní vymezení pozemků v reálu, kdy pozemky PK Xo a PK Xp byly zemědělskou půdou sousedící s pozemní komunikací na pozemku PK Xq. Současným postupem ZKI a napadeným rozhodnutím se pozemek s pozemní komunikací naopak bez relevantního důvodu zvětšuje nad rámec zákonných odchylek a na úkor pozemků žalobkyně, když se napadeným rozhodnutím zakládá k části pozemků žalobkyně duplicitní vlastnictví ve prospěch Plzeňského kraje. Je otázkou z jakého důvodu takto žalovaný postupuje. Dle názoru žalobkyně se žalovaný snaží neoprávněně rozšířit pozemek komunikace a napadeným rozhodnutím připravit předpoklady pro majetkoprávní vypořádání. Pro žalobkyni je z osobního pohledu nepřijatelné, že jsou katastrálními úřady a napadeným rozhodnutím vymezovány pozemky jednak nad rámec právním řádem dovolených odchylek, jednak především v rozporu se skutečným stavem na místě samém, který je trvalý a stálý po mnoho desetiletí a který by měl být při digitalizaci respektován. Žalobkyně tím má na mysli, že parcela PK Xq vždy vymezovala toliko pozemní komunikaci (viz. mapové podklady stabilního katastru a pozemkového katastru) a nyní se bezdůvodně rozšiřuje i na úkor pozemků žalobkyně. Podle názoru žalobkyně má digitalizace katastrálních map sloužit pouze k převodu analogových map do digitálních, za přísného respektování stávajících vlastnických práv a především s ohledem na reálný a právní stav. Katastrální úřady by měly postupovat tak, aby byly v co největší míře po digitalizaci zachovány stávající plochy pozemků a jejich umístění. To může být hůře naplnitelné v hustě zastavěném intravilánu obce, ale nikoliv zde, kde je pouze silnice a pole. Žalobkyně proto nerozumí důvodům, které vedou žalovaného k rozšíření pozemku s komunikací na její úkor, když pro to neshledává žádný důvod a považuje to za nezákonné.
21. Nesprávnost napadeného rozhodnutí tkví současně v absenci naplnění zákonných předpokladů pro opravu chyby dle ust. § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Žalobkyně již v průběhu řízení namítala, že v této řešené situaci se nejedná o zřejmý omyl při vedení či obnově katastru a katastrální úřad tuto situaci nemůže řešit opravou chyby dle ust. § 36 katastrálního zákona.
22. Oprava chyby je institut, jehož účelem je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. K odstranění rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem přitom napadené rozhodnutí směřuje, když stojí na konstrukci, že silnice na pozemku p.č. Xa se zřejmě rozšířila a zasahuje i do pozemků s duplicitním vlastnictvím. Opak prokazuje překrytí katastrální mapy a ortofoto snímků dané lokality.
23. V případě opravy chyby se jedná o případy, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

obsahu v operátu založeným podkladům, na jejichž základě se takové údaje obsahem katastru staly. Jako příklad lze uvést případ, kdy na listu vlastnictví (resp. v souboru popisných informací) je vedena jiná výměra pozemku, než je velikost výměry vyplývající z geometrického určení pozemku obsaženého v souboru geodetických informací. Dalším příkladem může být v souboru popisných informací provedený zápis právního vztahu v rozporu s obsahem ve sbírce listin založené listiny, která byla podkladem pro takový zápis.

24. V žádném případě však nemůže být institut opravy chyby nástrojem pro zásah do věcných práv k nemovitostem. A do věcných práv žalovaný napadeným rozhodnutím zasahuje. Jeho postup je ultra vires, mimo jeho zákonné pravomoci, tedy nezákonný s ohledem na § 11 katastrálního zákona, dle kterého se vznik vlastnického práva do katastru nemovitostí zapisuje pouze vkladem.
25. Zneužití institutu opravy chyby zakazovala i předcházející právní úprava, viz. § 5 odst. 7 zák. č. 344/1992 Sb., katastrální zákon, který zněl: „Právní vztahy nemohou být dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu ani obnovou katastrálního operátu, pokud jejich změna není doložena listinou.“. Právní úprava opravy chyby, obsažená v § 8 zák. č. 344/1992 Sb., katastrální zákon, byla prakticky beze zbytku převzata do obsahu § 36 aktuálně platného katastrálního zákona. Současná právní úprava neumožňuje o vlastnickém právu rozhodovat formou opravy chyby. K takovému postupu ZKI i KP P-S naprosto jednoznačně chybí zákonné zmocnění. ZKI i KP P-S nejsou oprávněni prostřednictvím institutu opravy chyby zasahovat do věcných práv a měnit je. Svým rozhodnutím se ZKI o takový nezákonný postup pokouší, když svým rozhodnutím fakticky zakládá duplicitní vlastnické právo k pozemkům p.č. Xh a p.č. Xl v k.ú. Nekmíř.
26. Vznik, změna, zánik, promlčení a uznání existence nebo neexistence vlastnického práva se do katastru nemovitostí zapisují pouze vkladem, jak stanoví § 11 katastrálního zákona. Dle § 980 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se navíc přiznává značný právní význam v katastru zapsanému stavu v podobě materiální publicity. Prakticky jediným oprávněným prostředkem obrany proti povolenému vkladu vlastnického práva do katastru je postup dle ust. § 986 občanského zákoníku a to návrh zápisu poznámky spornosti s navazující žalobou na určení vlastnického práva u obecného soudu. Jiné opravné prostředky proti rozhodnutí o zápisu vkladu vlastnického práva platná právní úprava neumožňuje. Pokud by bylo připuštěno, že stejného efektu jako použití opravného prostředku proti provedenému vkladu lze dosáhnout pouhou opravou chyby, došlo by tím k absolutnímu znevěrohodnění celého smyslu vkladového řízení. Je třeba si uvědomit, že i nesprávně povolený a provedený vklad je publikován a vyvolává účinky, které s dobrou vírou v pravdivost a úplnost zápisů v katastru nový katastrální zákon a nový občanský zákoník spojuje.
27. ZKI svým napadeným rozhodnutím fakticky nově zakládá vlastnické právo Plzeňského kraje k části pozemku ve vlastnictví žalobkyně se zdůvodněním, že parcela p.č. Xa se částečně překrývá s pozemky žalobkyně a nesprávné geometrické a polohové určení pozemku p.č. Xa je chybou vzniklou zřejmým omylem, kterou je nutné v tomto řízení odstranit. Takové rozhodnutí je ovšem nezákonné s ohledem na výše uvedené překročení mezních odchylek při určování hranic pozemků a ani nemá oporu ve spisovém materiálu.
28. Institut opravy chyby není v tomto případě aplikovatelný, protože oprava chyby je institut, jehož účelem je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. Lze jím změnit výměru

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pozemku na listu vlastnictví nebo upravit údaj o vlastníkově nebo o čísle jednacím ohledně vkladu nějakého věcného práva k pozemku. Provedení opravy chyby také musí mít oporu ve vkladových listinách. Tato podmínka v tomto případě splněna není. Součástí spisu není žádný dokument ze kterého by vyplývalo vymezení pozemku p.č. Xa či dokument ze kterého by vyplývalo duplicitní vlastnictví k pozemkům p.č. Xh a p.č. Xl v k.ú. Nekmíř.

29. Tím, že současná právní úprava přiznává značný význam právě stavu zapsanému v katastru nemovitostí, není možné připustit možnost zasáhnout do zápisů o věcných právech opravou chyby. Na to reaguje také dostupná judikatura. Dle ní platí, že v případě nesprávně zakreslené hranice pozemků nepostačuje pouhý rozpor zakreslu v katastru s podkladovými listinami. Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 8 As 176/2017-39 judikoval: „K opravě chyby v katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona tak může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, pokud byla hranice mezi pozemky zakreslena v katastru v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovými listinami, které má k dispozici, a zároveň vlastníci hraničních pozemků průběh hranice nezpochybňují a v minulosti je neměnili; jinými slovy mezi vlastníky sousedících pozemků neexistuje spor o geometrické a polohové určení hranice. O omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. Tento omyl musí být zřejmý ve vztahu ke všem dotčeným subjektům, tj. vlastníkům sousedících pozemků. Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem. Vedle toho pouhý nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou není důvodem pro opravu údajů zapsaných v katastru (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 1. 2011, čj. 8 As 24/2010-112, ze dne 13. 4. 2017, čj. 10 As 307/2016-38).“
30. V tomto případě je hranice mezi pozemky sporná. Žalobkyně nesouhlasí s tím a popírá, že je hranice mezi jejími pozemky p.č. Xm a p.č. Xn vymezena hranicí s pozemky s duplicitním vlastnictvím - p.č. Xh a p.č. Xl. Není tedy možné využít institutu opravy chyby. Není možné jej využít i z toho důvodu, že se opravou chyby dává do souladu nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou. Ve spisu se nenachází žádný relevantní dokument, který by existenci zřejmého omylu v tomto případě prokazoval.
31. Z uvedeného jasně vyplývá, že v tomto případě nelze procesem opravy chyby postupovat. Dle stávající platné právní úpravy není možné provádět opravou chyby duplicitní zápisy, protože takový postup je v rozporu s § 11 katastrálního zákona a s ohledem na § 980 občanského zákoníku. Hypotéza ust. § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona tak není v žádném případě naplněna. ZKI svým rozhodnutím a postupem porušuje platnou právní úpravu a jedná protizákonně. Ze všech shora uvedených důvodů je proto jeho napadené rozhodnutí nesprávné pro nezákonnost.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

32. Žalovaný úvodem svého vyjádření shrnul dosavadní průběh správního řízení, resp. obsah napadeného rozhodnutí.
33. Žalobkyně se snaží zpochybnit existenci překryvu parcel, který byl důvodem pro provedení duplicitního zápisu vlastnictví, přičemž svoji argumentaci opírá především o skutečnost, že parcely bývalého pozemkového katastru PK Xq, PK Xo a PK Xp spolu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

sousedily a nepřekrývaly se v mapě pozemkového katastru ani v mapě stabilního katastru (viz např. body 9., 10., 11., 12., 20. žaloby). Tuto skutečnost žalovaný nijak nezpochybňuje, neboť uvedené parcely v mapě PK opravdu navazovaly, nicméně ve vztahu k řešené věci se jedná o skutečnost zcela irelevantní, neboť jednou z překrývajících se parcel v řešeném případě není parcela PK Xq, nýbrž parcela KN Xa (před rozdělením v roce 2018 označená jako parcela KN Xq).

34. Argumentace žalobkyně (ohledně zpochybňování překryvu) vychází zejména z jejího mylného předpokladu, že předmětem smlouvy o bezúplatném převodu nemovitostí č. ÚZSVM/P/1052/2010-HMSU ze dne 28. 5. 2010, uzavřené mezi Plzeňským krajem a Českou republikou - Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, byl převod parcely pozemkového katastru označené jako PK Yq v k.ú. Nekmír. Tato domněnka žalobkyně, kterou uvádí v bodě 8. a vychází z ní i v bodě 14. žaloby, je mylná, neboť ve zmíněné smlouvě, jejíž kopie je doložena ve spisu KP Plzeň-sever v položce č. 1, je jako předmět převodu uvedena (mimo jiné) „pozemková parcela č. Xq, o výměře 9608 m²-ostatní plocha, silnice“, přičemž z takto formulované specifikace pozemku ani z dalšího obsahu smlouvy nelze jakkoli dovozovat, že by se mělo jednat o parcelu PK č. Xq. Žalovaný podotýká, že na tuto skutečnost upozornil žalobkyni v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (na str. 7 v 1. odstavci). Dle označení pozemku ve smlouvě, jež odpovídá § 5 odst. 1 písm. a) tehdy platného zákona č. 344/1992 Sb. (katastrální zákon), se jednoznačně jedná o pozemkovou parcelu katastru nemovitostí č. Xq, která byla v době převodu (rok 2010) evidována na LV č. 60000 (vlastník ČR - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových) v k.ú. Nekmír, a která tudíž byla zobrazena v tehdy platné katastrální mapě v měřítku 1 : 2000 (nikoli v mapě PK). Pokud by snad předmětem převodu měla být parcela PK Xq zobrazená v mapě PK, jak tvrdí žalobkyně, musel by být pozemek ve smlouvě označen v souladu s § 5 odst. 1 písm. b) zák. č. 344/1992 Sb., tedy jako parcela vedená ve zjednodušené evidenci s uvedením, že se jedná o parcelní číslo podle pozemkového katastru.
35. Žalobkyně zpochybňuje i samotnou skutečnost, že v době uzavření uvedené smlouvy byla na LV č. 60000 evidována parcela KN č. Xq, když např. v bodě 12. žaloby uvádí: „V rozhodné době ani nemohlo dojít k převodu jiných pozemků než parcel PK Xq a PK Xo a PK Xp, neboť žádné jiné parcely nebyly v katastru evidovány a nemohly ani být předmětem převodu.“. Toto tvrzení žalobkyně ohledně parcely PK Xq je nepodložené a v rozporu s obsahem předmětné smlouvy. Vzhledem k tomu, že ze spisu KP Plzeň-sever nelze prokázat stav údajů katastru na LV č. 60000 (tj. na LV převodce) v době uzavření smlouvy, žalovaný k vyvrácení tvrzení žalobkyně předkládá soudu jako doplňující přílohu tohoto vyjádření výpis z katastru nemovitostí pro LV 60000 v k.ú. Nekmír, prokazující stav evidovaný k datu 28. 5. 2010, z něž je zřejmé, že na tomto LV byla v rozhodné době evidována parcela KN Xq, nikoli PK Xq. K tomu žalovaný podotýká, že nedoložení tohoto výpisu ve spisu KP Plzeň-sever nelze považovat za vadu napadeného řízení o opravě chyby, které probíhalo v roce 2020, a tudíž spis obsahuje relevantní doklady prokazující stav evidovaný v katastru v této době. Ve spisu je v položce č. 1 doložen výpis z katastru nemovitostí pro LV č. 398 (vlastník Plzeňský kraj, tj. nabyvatel dle předmětné smlouvy) prokazující stav evidovaný k datu 5. 2. 2020, tj. před provedením duplicitního zápisu vlastnictví, z něž je zřejmé, že na tomto LV byla evidována parcela KN Xa (nabývacím titulem je výše uvedená smlouva ze dne 28.5.2010).
36. Tvrzení žalobkyně ohledně parcely PK Xq, uvedená v bodech 9., 10, 11., 12., 13. a 20.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žaloby ve své podstatě ignorují nezpochybnitelnou skutečnost, že v k.ú. Nekmír proběhlo na přelomu 70. let 20. století technickohospodářské mapování, jehož výsledkem byla analogová mapa v souřadnicovém systému S-JTSK v dekadickém měřítku 1 : 2000, která se od 1. 2. 1980 stala platnou mapou evidence nemovitostí a později platnou katastrální mapou, a která tudíž byla základním podkladem pro digitalizaci SGI při obnově přepracováním. Tuto skutečnost se žalobkyně snaží zpochybnit v bodě 13. žaloby, kde např. uvádí: „Z veřejně dostupných archivních dat zeměměřičského úřadu ani nevyplývá, že by pro referovanou oblast byl výsledek technickohospodářského mapování ze 70. let 20. století dostupný.“. K tomu žalovaný sděluje, že podrobné informace o jednotlivých katastrálních územích včetně historického přehledu platných katastrálních map (včetně map dřívějších pozemkových evidencí) jsou veřejně dostupné na webových stránkách Českého úřadu zeměměřického a katastrálního (www.cuzk.cz, nabídka Katastr nemovitostí —► Informace o katastrálních územích), přičemž v případě k.ú. Nekmír je zde mimo jiné uvedena mapa THM-V (dle číselníku Informačního systému katastru nemovitostí je takto označena tzv. technickohospodářská mapa číselná) v měřítku 1 : 2000 s platností od 1. 2. 1980 do 15. 10. 2020. V bodě 13. žaloby žalobkyně dále uvádí, že „v předmětném řízení není součástí spisu žádný mapový podklad - kopie analogové katastrální mapy, například z technickohospodářského mapování, ke kterému by byla parcela p.č. Xa vymezena“. Žalovaný dává za pravdu žalobkyni v tom, že ve spisu skutečně není přímo samotná kopie analogové katastrální mapy v měřítku 1 : 2000, nicméně nepovažuje to za vadu, neboť z hlediska řešeného duplicitního zápisu vlastnictví by kopie této mapy nepřinesla žádné relevantní informace. Obsahem této mapy totiž nebyly hranice doplňovaných parcel vedených v ZE, a tudíž z její prosté kopie není žádný překryv parcel zřejmý. Vymezení parcely KN Xa v analogové katastrální mapě ve stavu před opravou je nicméně zcela zřejmé např. z neměřického záznamu č. 565 (viz položka č. 10 spisu KP Plzeň-sever), v jehož náčrtu jsou dosavadní hranice parcel katastru nemovitostí (tj. parcel zobrazených v analogové katastrální mapě) vyznačeny černou plnou čarou, zatímco čerchovanou čarou jsou vyznačeny parcely vedené ve zjednodušené evidenci (tj. parcely zobrazené v mapě PK). V průběhu řízení o opravě chyby byla žalobkyně ze strany žalovaného i ze strany KP Plzeň-sever opakovaně upozorňována na rozdíl mezi parcelou PK Xq a parcelou KN Xq (později KN Xa), přesto však v žalobě systematicky používá argumentaci založenou právě na účelové záměně těchto parcel. V bodě 13. žaloby uvádí např. zavádějící tvrzení, že „Jak sám ZKI uvádí, ke vzniku parcely p.č. Xa došlo teprve až v rámci řízení sp. zn. Z-2224/2018- 407 v roce 2018 rozdělením parcely PK 1413“. V této větě žalobkyně opět zaměnila parcely KN Xq a PK Xq, ve skutečnosti totiž žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (na str. 7 v 1. odstavci) uvedl: „Nahlédnutím do Informačního systému katastru nemovitostí ZKI v Plzni zjistil, že parcela KN č. Xa o výměře 8558 m² vznikla rozdělením původní parcely KN č. Xq až v roce 2018 (v řízení sp.zn. Z-2224/2018-407).“. Tuto větu uvedl za účelem vyloučení pochybností žalobkyně o tom, zda předmětná smlouva č. UZSVM/P/1052/2010-HMSU je relevantní nabývací listinou k parcele KN Xa, když ve smlouvě je uvedena parcela Xq bez podlomení.

37. K námitce žalobkyně, že obsahem spisu nejsou dokumenty zřízení sp.zn. Z-2224/2018-407, žalovaný uvádí, že uvedeným řízením byly z původní parcely KN Xq v její západní části odděleny čtyři malé parcely KN Xs, Xt, Xu, Xv (jsou viditelné v levé části náčrtu neměřického záznamu č. 565) a celý zbytek parcely KN Xq byl označen jako KN Xa, přičemž uvedená změna se netýkala hranic této rozsáhlé parcely komunikace v oblasti dotčené předmětným řízením o opravě, a proto žalovaný neshledal účelným jakékoli

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

doklady ohledně této změny do spisu dokládat. Pro lepší objasnění žalovaný předkládá soudu jako doplňující přílohu k tomuto vyjádření náčrt neměřického záznamu č. 527 v k.ú. Nekmír, na základě kterého bylo rozdělení parcely KN Xq provedeno. Pro úplnost žalovaný dodává, že odkaz na řízení Z-2224/2018-407, který prokazuje zápis zmíněného rozdělení parcely KN Xq a vytvoření parcely KN Xa, je zřejmý z výstupu z Informačního systému katastru nemovitostí s názvem Informace o parcelách KN (s platností k datu 25. 7. 2019), který je doložen v položce č. 9 spisu KP Plzeň-sever.

38. K údajné nezákonnosti neměřických záznamů č. 565 a 570, kterou žalobkyně namítá v bodě 16. žaloby, žalovaný uvádí, že tyto neměřické záznamy byly vyhotoveny v souladu s § 78 vyhlášky č. 357/2013 Sb. (katastrální vyhláška). GPU nově vytvořených hranic v těchto neměřických záznamech (tj. hranic vyznačených v náčrtech červeně) bylo převzato ze zobrazení hranic parcel ZE v mapě PK, která je v daném případě původním výsledkem zeměměřické činnosti ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky. V bodech 17., 18., 19. a 20. pak žalobkyně dovozuje naprosto nelogické závěry ohledně překročení stanovených mezních odchylek, resp. ohledně údajného zvětšení pozemku KN Xa nad rámec těchto odchylek. Žalobkyně pravděpodobně ve svých úvahách opět nebere vůbec v potaz rozdíl mezi parcelami PK Xq a KN Xq (resp. KN Xa). K těmto bodům žaloby může žalovaný pouze zopakovat, že při obnově katastrálního operátu přepracováním byly parcely vedené v ZE doplňovány do katastrální mapy, která již obsahovala zobrazení parcel KN, a tudíž tímto doplněním katastrální mapy logicky nemohlo dojít ke zvětšení parcel KN. Veškeré úvahy žalovaného ohledně správnosti postupu doplnění parcel ZE jsou podrobně popsány v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Velkou pozornost přitom žalovaný věnoval analýze porovnání délek, které je doloženo v položce č. 3 spisu odvolacího řízení sp.zn. ZKI PL-O-11/320/2021, neboť právě překročení stanovených mezních délkových odchylek jednoznačně prokazuje existenci překryvu parcel PK Xo a PK Xp ve vlastnictví žalobkyně na straně jedné a parcely KN Xa ve vlastnictví Plzeňského kraje na straně druhé. Vzhledem k překročení těchto odchylek KP Plzeň-sever muselo při doplnění parcel PK Xo a PK Xp do katastrální mapy vytvořit ony „duplicitní“ parcely KN Xh a KN Xl. Pokud by totiž části parcel ZE zasahující do parcely KN Xa zanedbalo (tzn. při doplnění parcel PK Xo a PK Xp do katastrální mapy by ztotožnilo jejich jižní hranici se severní hranicí parcely KN Xa, která již v mapě zobrazena byla), došlo by tím k prokazatelné změně GPU oněch parcel ZE nad rámec stanovených mezních odchylek, čímž by mohla být žalobkyně poškozena. Vytvoření parcel KN Xh a KN Xl a provedení duplicitního zápisu vlastnictví k těmto parcelám bylo tedy z pohledu žalovaného zjevně ve prospěch žalobkyně, přestože se žalobkyně pokouší dovozovat opak.
39. V dalších bodech žaloby (body 21. až 32.) žalobkyně zpochybňuje samotnou přípustnost použití institutu opravy chyby dle § 36 katastrálního zákona pro provedení předmětného duplicitního zápisu vlastnictví. Obdobné námitky žalobkyně uváděla již ve svém prvním odvolání ze dne 17. 9. 2020 proti rozhodnutí KP Plzeň-sever ze dne 27. 7. 2020, a proto se žalovaný otázkou, zda je možno v rámci § 36 katastrálního zákona odstranit chybné údaje v katastru nemovitostí provedením duplicitního zápisu vlastnictví, zabýval již ve svém rozhodnutí č.j. ZKI PL-O-26/429/2020 ze dne 2. 2. 2021, přičemž v tomto ohledu v procesním postupu KP Plzeň-sever neshledal pochybení. Protože v druhém odvolání ze dne 31. 5. 2021 již žalobkyně podobné námitky nevznesla (resp. nevznesla vůbec žádné konkrétní námitky), v žalobou napadeném rozhodnutí se žalovaný již zabýval především věcnou stránkou případu, tedy především prokázáním existence překryvu parcely KN Xa s předmětnými pozemky vedenými v ZE. Žalovaný je přesvědčen, že žalobou napadeným

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutím žádným způsobem nezasáhl do věcných práv žalobkyně. V daném případě se jedná o tzv. „skrytou duplicitu“, tzn. o situaci, kdy KP Plzeň-sever v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním zjistilo, že ve sbírce listin je již založeno více listin prokazujících vlastnické právo k téže části zemského povrchu pro různé osoby. K takovým zjištěním může docházet právě při doplňování pozemků vedených v ZE v rámci digitalizace katastrálních map, neboť případné nesoulady tohoto typu zůstávají většinou do té doby skryty v důsledku zjednodušeného způsobu evidence parcel (parcely ZE nejsou zobrazeny v katastrální mapě). Provedený duplicitní zápis vlastnictví v těchto situacích zohledňuje fakticky již existující stav vyplývající z obsahu listin založených ve sbírce listin, který však doposud nebyl odpovídajícím způsobem promítnut do údajů SPI, přičemž existence takového stavu vyjde najevo např. při digitalizaci SGI, což se týká i uvedeného případu. I když právní institut duplicitního zápisu vlastnictví není v současné právní úpravě již výslovně obsažen, neznamená to, že neexistuje, resp., že zanikl. S nemovitostmi, u nichž je duplicitní zápis proveden, mohou jejich zapsaní vlastníci volně disponovat a činit kroky (např. předložení souhlasného prohlášení ohledně vlastnictví předmětné nemovitosti, z něhož by vyplývalo, kdo je výlučným vlastníkem, případně rozhodnutí příslušného soudu, kterým by byl výlučný vlastník určen), aby k odstranění takového zápisu došlo. V současné době tak duplicitní zápis vlastnictví představuje pouze technický zápis údajů katastru, které jsou evidovány na samostatném LV, v žádném případě však nelze provedení takového zápisu považovat za rozhodování o vlastnickém právu, jak tvrdí žalobkyně. Dle názoru žalovaného je zcela namístě případy zjištěných „skrytých duplicit“ řešit právě opravou chyby dle § 36 katastrálního zákona, neboť ve své podstatě se jedná o zjištění chybného stavu údajů katastru o evidovaném vlastnickém právu, neboť tento údaj neodpovídá všem listinám založeným ve sbírce listin. Konkrétně v případě parcely KN Xa, která byla před provedením opravy zapsána na LV č. 398 ve výlučném vlastnictví Plzeňského kraje na základě relevantního nabývacího titulu založeného ve sbírce listin, lze chybný údaj katastru spatřovat v tom, že k celému tomuto pozemku (včetně jeho částí odpovídajících parcelám KN Xh a KN Xl) bylo v katastru evidováno vlastnické právo pouze pro Plzeňský kraj, přestože na základě dalšího relevantního nabývacího titulu založeného ve sbírce listin svědčí vlastnické právo k částem tohoto pozemku odpovídajícím parcelám KN Xh a KN Xl také žalobkyni, neboť se současně jedná o části doplněných pozemků PK Xo a PK Xp (do té doby vedených v ZE a zapsaných na LV č. 184 ve výlučném vlastnictví žalobkyně). Chybný údaj katastru o evidovaném vlastnickém právu k pozemkům KN Xh a KN Xl je namístě opravit postupem podle § 36 katastrálního zákona, a to v souladu s ust. § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, neboť chyba je zřejmá a oprava je možná na základě listin, které byly podkladem pro zápis tohoto vlastnického práva do katastru. Jedinou možností, jak tento nesoulad v evidenci údajů katastru napravit, je přitom právě založení samostatného LV pro parcely KN Xh a KN Xl za účelem evidence duplicitního zápisu vlastnictví.

40. S ohledem na shora uvedené navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

IV.

Posouzení věci soudem

41. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích včas uplatněných žalobních bodů.

42. Soud o žalobě rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas.

V.

Rozhodnutí soudu

43. Žaloba není důvodná.
44. Předmětem sporu je zákonnost postupu žalovaného, resp. prvoinstančního orgánu v rámci řízení o opravě chyby zjištěné při provádění obnovy katastrálního operátu, když žalobkyně konkrétně namítala jednak nesprávnost závěru správních orgánů o tom, že jí vlastněné pozemky evidované v bývalém pozemkovém katastru pod č. Xo a č. Xp se částečně překrývají s pozemkem katastru nemovitostí p. č. Xa ve vlastnictví jiného subjektu, a dále sporovala s tím související vyznačení duplicitního vlastnictví v oblasti překryvu.
45. Soud úvodem předesílá, že formulace žalobních bodů v žalobě se z valné většiny shoduje s argumentací, kterou žalobkyně uplatnila v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Na obsah odvolacích námitek reagoval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž v této souvislosti soud konstatuje, že žalovaný tak učinil precizním způsobem, když podrobně a pečlivě uvedl logické důvody, jež vyvrátily jednotlivá tvrzení žalobkyně obsažená v odvolání. Žalovanému tedy nebylo třeba cokoli vytknout, a soud tak v tomto směru plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130 (k dispozici na www.nssoud.cz), podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“].
46. Ve shodě s žalovaným soud zdůrazňuje, že klíčové tvrzení prezentované žalobkyní, které má podporovat její závěr o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, že „nabývací tituly se týkají samostatných parcel dřívějšího pozemkového katastru, které spolu sousedily, navazovaly na sebe, ale v žádném případě se nepřekrývaly“, je sice pravdivé, ale pro nyní projednávanou věc irrelevantní - ani potencionálně nemůže mít dopad na zákonnost napadeného rozhodnutí. Je třeba si uvědomit, že v nyní posuzovaném případě není řešena otázka návaznosti hranice tří pozemků pozemkového katastru, ale převod pozemků evidovaných zjednodušeným způsobem (mj. i č. Xo a č. Xp ve vlastnictví žalobkyně) zobrazených v zastaralé mapě bývalého pozemkového katastru vyhotovené v měřítku 1:2880 do platné katastrální mapy v měřítku 1:2000, v níž je evidován pozemek parc. č. Xa. Z povahy věci tak může být předmětem přezkumu pouze postup správních orgánů při převodu, tj. zda dodrželi veškeré technické postupy a mechanismy související s touto odbornou otázkou, nikoliv umístění hranice parcely KN č. Xa, která je, jak bylo uvedeno shora, již zobrazena v moderní (přesné) mapě katastru nemovitostí - jinak řečeno, žádné „zvětšení“ pozemku parc. č. Xa, kterým argumentuje žalobkyně, vůbec nepřipadá v úvahu, neboť veškerá činnost správních orgánů se týkala pouze shora vymezených pozemků žalobce evidovaných v zastaralé mapě, jejichž zobrazení bylo nezbytné zmodernizovat do současných zobrazovacích poměrů.
47. Pokud žalobkyně zpochybňuje otázku vzniku pozemku parc. č. Xa, pak ani tato otázka

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

není pro posouzení věci rozhodná. Klíčová je ta skutečnost, že ze správního spisu (viz výpis pro LV č. 398 ze dne 5. 2. 2020) jednoznačně vyplývá, že daný pozemek byl v době před provedením duplicitního zápisu vlastnictví evidován jako pozemek katastru nemovitostí, nikoliv jako pozemek pozemkového katastru, jak jej mylně označuje žalobkyně. Je tedy zřejmé, že jakožto pozemek zobrazený moderním mapováním v měřítku 1:2000 nemohl být postupem správních orgánů zvětšen, ani jinak nemohl zasáhnout do vlastnického práva žalobkyně. Mimoběžnou je tak argumentace žalobkyně týkající se překročení mezních odchylek ve vztahu k pozemku parc. č. Xa – je třeba znovu zopakovat, že zobrazení tohoto pozemku se postup správních orgánů netýkal, převáděny byly toliko pozemky evidované ve zjednodušené evidenci, zobrazení pozemku par. č. Xa zůstalo netknuté.

48. Žalobkyně dále činí sporným možnost využití institutu opravy chyby upraveného v § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, podle něhož platí, že „*na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.*“ Ani toto tvrzení není důvodné. Z napadeného rozhodnutí, stejně jako z obsahu správního spisu, totiž jednoznačně vyplývá, že v posuzovaném případě se o „*zřejmý omyl*“ v katastru jedná. V důsledku nepřesnosti historického mapování vznikla v souvislosti s jeho převodem do moderního zobrazení situace, v níž určitá plocha náleží rozdílným subjektům – jelikož takovou situaci pojmově právní řád vylučuje, nelze ji označit jinak než jako chybný údaj, který vznikl „*zřejmým omylem*“, tj. nesprávným zobrazením jednoznačně určených pozemků způsobeným zastaralými technologiemi. Opravou chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona tak nebylo v žádném případě zasaženo do vlastnického práva žalobkyně, vyznačení „duplicitního vlastnictví“ představuje toliko zachycení faktického stavu vzniklého v důsledku převodu pozemků žalobkyně do aktuální katastrální mapy. Správní orgány postupovaly zcela správně, když v oblasti překryvu vymezily „nové“ pozemky evidované pod parc. č. Xh a Xl, u nichž jsou vedeni jako vlastníci současně žalobkyně i vlastník pozemku parc. č. Xa. Tento stav slouží podle mínění soudu k ochraně vlastnického práva obou dotčených subjektů, neboť k odstranění duplicitního zápisu a k definitivnímu vyjasnění průběhu hranice musí dojít na základě jejich souhlasu či rozhodnutím civilního soudu.
49. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto je podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

50. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se však žalovaný práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, rozhodl soud, že právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 15. listopadu 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.